

Zadeva C-649/19

Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1) Poslovnika Sodišča

Datum vložitve:

3. september 2019

Predložitveno sodišče:

Spetsializiran nakazatelen sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija)

Datum predložitvene odločbe:

20. avgust 2019

Kazenski postopek zoper:

IR

Predmet postopka v glavni stvari

Postopek izdaje evropskega naloga za prijetje zaradi kazenskega pregona

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga in preverjanje veljavnosti določb prava Unije; člen 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravice obdolžene osebe na podlagi člena 4 (zlasti pravica na podlagi člena 4(3)), člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13 veljajo za obdolženo osebo, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje?
2. Če je odgovor pritrden: ali je treba člen 8 Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da dopušča spremembo vsebine evropskega naloga za prijetje glede na obrazec iz Priloge, zlasti vključitev novega besedila o pravicah zahtevane osebe do izpodbijanja nacionalnega in evropskega naloga za prijetje pred pravosodnimi organi odreditvene države članice v ta obrazec?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen: ali je, če se evropski nalog za prijetje izda ob natančnem upoštevanju obrazca iz Priloge (to je brez obvestitve zahtevane osebe o njenih pravicah pred odreditvenim pravosodnim organom) in odreditveni pravosodni organ to osebo nemudoma po tem, ko izve za njeno prijetje, obvesti o njenih pravicah in ji pošlje ustrezne listine, to v skladu z uvodno izjavo 12, členom 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, členi 4, 6(2) in 7(1) Direktive 2012/13/EU ter členoma 6 in 47 Listine?
4. Ali je Okvirni sklep 2002/584 veljaven, če ni drugega pravnega sredstva za zagotovitev pravic na podlagi člena 4, zlasti pravice na podlagi člena 4(3), na podlagi člena 6(2) in na podlagi člena 7(1) Direktive 2012/13/EU osebi, prijeti zaradi evropskega naloga za prijetje?

Navedene določbe prava Unije in sodna praksa

Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ (UL 2009, L 81, str. 24)

Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL 2012, L 142, str. 1)

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL 2014, L 130, str. 1)

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2012, C 326, str. 391)

Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 10. novembra 2016, Poltorak (C-452/16 PPU, EU:C:2016:858); z dne 23. januarja 2018, Piotrowski (C-367/16, EU:C:2018:27); z dne 25. julija 2018, AY (C-268/17, EU:C:2018:602); z dne 6. decembra 2018, IK (C-551/18 PPU, EU:C:2018:991), ter z dne 27. maja 2019, OG in PI (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), in PF (C-509/18, EU:C:2019:457); sklejni predlogi generalnega pravobranilca Y. Bota v zadevi Gavanzov (C-324/17, EU:C:2019:312)

Navedene nacionalne določbe

Zakon za ekstraditsiata i evropeyiskata zapoved za arest (zakon o izročitvah in evropskem nalogu za prijetje, Bolgarija): člen 37

Nakazatelno-protsesualen kodeks (zakon o kazenskem postopku, Bolgarija, v nadaljevanju: NPK): členi 55, 65, 269 in 270

Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (zakon o ministrstvu za notranje zadeve, Bolgarija, v nadaljevanju: ZMVR): členi od 72 do 74

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Zoper osebo IR je bil vložen obtožni akt zaradi sodelovanja v hudodelski združbi, ki naj bi, da bi se obogatila, čez državne meje prenesla velike količine blaga, ki je predmet trošarine, brez davčne nalepke (v nadaljevanju: davčna oznaka), in zaradi pomoči pri skladiščenju blaga, ki je predmet trošarine, brez davčne oznake. Za obe kaznivi dejanji je predpisana kazen zapora do deset oziroma osem let.
- 2 Oseba IR je ob začetku sodnega dela postopka 24. februarja 2017 zapustila svoj naslov stalnega prebivališča. Prizadevanja sodišča za ugotovitev kraja, kjer je oseba IR, niso bila uspešna. Postavljen ji je bil zagovornik po uradni dolžnosti. Predložitveno sodišče je s sklepom z dne 10. aprila 2017, ki je bil na drugi stopnji potrjen 19. aprila 2017, zoper osebo IR odredilo ukrep „pripor“ (ta akt pomeni nacionalni nalog za prijetje). Oseba IR ni bila osebno navzoča v tem postopku; zagovarjal jo je odvetnik, ki (ji) je bil postavljen.
- 3 Predložitveno sodišče je 25. maja 2017 zoper osebo IR izdalo evropski nalog za prijetje. V njem je bilo navedeno, da je nacionalni nalog za prijetje izdan v odsotnosti osebe IR (poglavlje d, točka 2) in da ji bo ob njeni predaji po izvršitvi evropskega naloga za prijetje osebno izročen, bo obveščena o svojih pravicah in bo lahko izpodbijala odločbo, pri čemer ji bodo pojasnjene možnosti, ki jih ima v zvezi s tem (poglavlje d, točka 3.4). Poleg tega je bilo v njem navedeno, da lahko svoje pridržanje (pripor) izpodbjija šele po tem, ko bo predana bolgarskim organom (poglavlje d, točka 4).
- 4 Oseba IR doslej ni bila najdena in ni bila prijeta.
- 5 Ni informacij o tem, da je oseba IR seznanjena s tem, da se kazenski postopek, ki je bil začet zoper njo, obravnava pred sodiščem, da je bil izdan pravni akt o njenem pridržanju na ozemlju (Bolgarije) in v Evropski uniji in da jo zagovarja postavljeni odvetnik ter s podatki o tem odvetniku.
- 6 Predložitveno sodišče je ob upoštevanju Direktive 2012/13 in nove sodne prakse Sodišča Evropske unije v zadevi OG in PI (C-508/18) in v zadevi PF (C-509/18) ter sklepnih predlogov generalnega pravobranilca v zadevi Gavanzov (C-324/17) v dvomih glede tega, ali je evropski nalog za prijetje, izdan na ta način, v obsegu, v katerem ne zagotavlja primerenega sodnega varstva osebi IR, v skladu s pravom Unije. Natančneje povedano ji ne daje dejanske možnosti, da bi takoj po prijetju v izvršitveni državi članici v odreditveni državi članici (pred predložitvenim sodiščem) predlagala razveljavitev nacionalnega naloga za prijetje in evropskega naloga za prijetje. To lahko stori šele po tem, ko je predana v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje.
- 7 Zato je predložitveno sodišče razveljavilo izdan evropski nalog za prijetje in se odločilo, da bo izdal nov evropski nalog za prijetje, ki bo oblikovan tako ali ki mu bodo priloženi taki dokumenti (obvestitev o pravicah in kopije dokumentov o (odredbi) pridržanj-a/u), da bodo zagotovljene pravice iz Direktive 2012/13. Vendar za to potrebuje napotke Sodišča Evropske unije.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 8 Oseba IR ni bila prijeta na podlagi izdanega evropskega naloga za prijetje in tudi ne more biti prijeta v prihodnosti, ker je bil nalog za prijetje razveljavljen. Kljub temu vprašanja niso hipotetična.
- 9 Namen predloga za sprejetje predhodne odločbe je ugotoviti, ali je s pravom Unije združljivo, če se ponovno izda nalog za prijetje z enako vsebino, ali je treba izdati nov evropski nalog za prijetje z drugo vsebino, ki zagotavlja pravice osebe IR, ali je treba pravice osebe IR na podlagi Direktive 2012/13 zagotoviti na drug način.
- 10 Predložitveno sodišče meni, da ni pravilno počakati na to, da bo oseba IR prijeta v drugi državi članici, in postaviti ta vprašanja šele takrat, ker bi to v tem primeru pomenilo nepopravljiv poseg v njene pravice. Poleg tega bi bilo predložitveno sodišče obveščeno šele pri predaji osebe IR. Vendar bi prijetje takrat temeljilo samo na nacionalnem nalogu za prijetje, tako da vprašanja za predhodno odločanje ne bi bila več aktualna.
- 11 Če bi pravni akt nacionalnega pravosodnega organa lahko pomenil kršitev pravic, ki so državljanu Unije zagotovljene s pravom Unije, je treba vprašanje za predhodno odločanje, tudi zaradi nepopravljivosti škodljivih posledic, postaviti pred izdajo tega akta in ne po njegovi izdaji. Tako je treba razumeti točko 66 sodbe Sodišča z dne 6. decembra 2018, IK (C-551/18), v kateri Sodišče navaja, da „[je] v zvezi s postopkom o evropskem nalogu za prijetje [...] za zagotavljanje spoštovanja pravic osebe, katere predaja se zahteva, prvenstveno odgovorna odreditvena država članica“. Sodišče je glede dvomov predložitvenega sodišča, ali je treba izdani nalog za prijetje umakniti, prav tako presodilo že v drugem postopku za sprejetje predhodne odločbe (sodba Sodišča z dne 25. julija 2018, AY, C-268/17, točke od 26 do 29); ta postopek se razlikuje v tem, da se je predložitveno sodišče odločilo, da bo najprej umaknilo evropski nalog za prijetje in nato predložilo vprašanja, da bi lahko izdal nov nalog za prijetje, ki pa bo potem zagotovo zakonit.

Prvo vprašanje

- 12 Iz besedila Direktive 2012/13 ni jasno razvidno, ali ima oseba, ki je na podlagi evropskega naloga za prijetje prijeta v drugi državi članici, pravice iz člena 4 Direktive 2012/13, zlasti pravico iz člena 4(3), ki se po svoji naravi uporablja v razmerju do pravosodnih organov odreditvene države članice. Po eni strani člen 4 določa, da velja za vse pridržane obdolžene osebe, ne da bi bilo v njem pojasnjeno, ali morajo biti pridržane na podlagi nacionalnega ali evropskega naloga za prijetje, zaradi česar ni razloga za različno obravnavanje na podlagi tega merila. Po drugi strani člen 5 določa druge pravice prijetih oziroma pridržanih oseb, ki se nanašajo neposredno na izvršitev evropskega naloga za prijetje in se uporabljajo samo v izvršitveni državi članici. Razlika med pravicami iz člena 4 in

iz člena 5 je razvidna tudi iz vsebine obeh obrazcev (Obvestilo o pravicah, Priloga I in Priloga II): te se prekrivajo samo delno. Zato se postavlja vprašanje, ali ima oseba, prijeta oziroma pridržana na podlagi evropskega naloga za prijetje, vse pravice iz člena 4, zlasti pravico iz člena 4(3), in pravice iz člena 5 Direktive 2012/13 ali ima na voljo zgolj pravice iz člena 5, ne pa pravic iz člena 4.

- 13 To vprašanje se postavlja ob upoštevanju člena 4(2) Direktive 2012/13, ki določa, da ima pridržana obdolžena oseba vse pravice iz člena 3 in dodatne pravice iz člena 4. V členu 5 ni take besedne izrazitve.
- 14 Poleg tega se to vprašanje postavlja glede na besedilo uvodne izjave 3[9] Direktive 2012/13. V prvem stavku je navedeno, da pravice ob prijetju veljajo tudi za osebe, ki so prijete na podlagi evropskega naloga za prijetje. Na podlagi tega bi bilo mogoče sklepati, da imajo vse pravice iz člena 4. Hkrati je v tem prvem stavku navedeno, da bi se morale te pravice uporabljati s potrebnimi prilagoditvami (po analogiji), kar pomeni, da ni popolnega ujemanja. Poleg tega je v drugem stavku navedeno, da so pravice oseb, prijetih na podlagi evropskega naloga za prijetje, navedene v Prilogi II. Iz tega je mogoče sklepati, da imajo te prijete osebe samo pravice iz Priloge II, ne pa pravic iz Priloge I.
- 15 Ustrezno vprašanje se postavlja tudi glede člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13. Konkretnje: ali je treba, če je oseba prijeta ali pridržana na podlagi evropskega naloga za prijetje, domnevati, da ima pravico, da je nemudoma obveščena o razlogih za prijetje ali pridržanje, in pravico, da prejme vse listine, ki so bistvene za izpodbijanje prijetja ali pridržanja, šele po predaji odreditveni državi članici oziroma po izvršitvi evropskega naloga za prijetje?
- 16 Pomemben argument za predložitev teh vprašanj je neobstoj ustreznih sprememb v Okvirnem sklepu 2002/584, zaradi katerih bi bil Okvirni sklep skladen s pravicami, ki jih novejša Direktiva 2012/13 zagotavlja osebam, prijetim ali pridržanim na podlagi evropskega naloga za prijetje. Neobstoj ustreznih sprememb kaže, da Direktiva 2012/13 osebam, pridržanim na podlagi evropskega naloga za prijetje, ne priznava nobenih novih pravic, ki [bi] se [razlikovale] od tistih, ki so jih imele že na podlagi Okvirnega sklepa 2002/584.
- 17 Upoštevati je treba tudi načelo enakovrednosti, v skladu s katerim oseba, za katero se uporablja pravo Unije, ne sme biti manj ugodno obravnavana kot v primerljivem povsem nacionalnem položaju. Glede na to se člena 5 Direktive 2012/13 verjetno ne sme razlagati tako, da obdolženi osebi, pridržani na podlagi evropskega naloga za prijetje, jemlje pravice iz člena 4, ki bi jih ta obdolžena oseba imela na podlagi nacionalnega prava in ki bi jih lahko uporabila, če bi bila na podlagi nacionalnega naloga za prijetje prijeta na nacionalnem ozemlju. To velja tudi za pravice iz člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13: v nacionalnem položaju bi imela ta oseba na voljo te pravice neposredno po svojem prijetju, v primeru izvršitve evropskega naloga za prijetje pa šele po predaji odreditveni državi članici. V bistvu bi bila ta oseba v enakem nacionalnem položaju (in sicer ob prijetju na nacionalnem ozemlju) obravnavana tako: obveščena bi bila o

pravicah, ki jih ima kot prijeta oseba poleg pravic, ki so ji priznane kot obdolženi osebi (člen 55 NPK in členi od 72 do 74 ZMVR). Podrobno bi bila obveščena o nalogu za prijetje in bi prejela kopijo naloga; obveščena bi bila o pravici do izpodbijanja pridržanja in pravici, da v okviru izpodbijanja vpogleda v vse postopkovne listine. Imela bi neposredni stik s svojim odvetnikom, tudi v primerih, v katerih bi šlo za zagovornika po uradni dolžnosti, ki ji ga je postavila država. Poleg tega bi ji sodišče v enakem nacionalnem položaju po uradni dolžnosti poslalo kopijo obtožnega akta, v katerem je podrobno opisano očitano kaznivo dejanje, in odločbo o določitvi naroka za glavno obravnavo, v kateri bi bile podrobno navedene njene pravice med sodnim postopkom. Tako bi lahko prijeta oseba, ki bi bila obveščena o svojih pravicah in seznanjena s pravnimi in dejanskimi okoliščinami pridržanja, nemudoma izpodbijala pridržanje pred sodiščem (člen 72(4) ZMVR; člena 65 in 270 NPK).

Drugo vprašanje

- 18 Če bi se na podlagi odgovora na prvo vprašanje izkazalo, da ima oseba, ki je bila na podlagi evropskega naloga za prijetje prijeta ali pridržana v drugi državi članici, na voljo vse pravice, ki bi jih imela, če bi bila na podlagi nacionalnega naloga za prijetje prijeta na nacionalnem ozemlju, je predložitveno sodišče zavezano zagotoviti potrebne pogoje za dejansko in učinkovito izvrševanje teh pravic. Glede tega bi bilo najboljše, da bi bila ta oseba obveščena že ob prijetju, pri izročitvi evropskega naloga za prijetje (člen 11(1) Okvirnega sklepa 2002/584). Z drugimi besedami, najbolj smiselno bi bilo, če bi bile pravice, ki jih ima kot pridržana oseba, navedene v evropskem nalogu za prijetje.
- 19 Zato se z drugim vprašanjem zaproša za razlago člena 8 Okvirnega sklepa 2002/584, zlasti, ali se lahko razlaga tako, da dopušča spremembo vsebine evropskega naloga za prijetje, natančneje vključitev novega besedila (na primer pod točko „F“) o pravicah pridržane osebe pred sodišči odreditvene države članice, zlasti glede izpodbijanja nacionalnih in evropskih nalogov za prijetje, ki so jih ta izdala (člen 4(3) Direktive 2012/13).
- 20 Z vključitvijo takega besedila v evropski nalog za prijetje bi bile zagotovljene pravice pridržane osebe in bi bila pridržana oseba (kolikor je to mogoče) postavljena v položaj, v kakršnem bi bila, če bi bila na podlagi nacionalnega naloga za prijetje prijeta na nacionalnem ozemlju.
- 21 Tej pravni rešitvi bi bilo mogoče ugovarjati.
- 22 Namen Okvirnega sklepa 2002/584 je uvesti poenoteni pravni akt o temi, ki zadeva zgolj pravo Unije – to je evropski nalog za prijetje. Nacionalnih razlik, ki bi upravičevali uvedbo različnih obrazcev na podlagi člena 4(4), drugi stavek, in člena 5(2), drugi stavek, Direktive 2012/13, ni. Zato bi vključitev novih informacij, poleg tistih iz člena 8(1) in celo poleg informacij, določenih v Okvirnem sklepu (zlasti informacij na podlagi Direktive 2012/13), v obrazec za evropski nalog za prijetje privredla do tega, da bi bili uvedeni različni nacionalni

obrazci za evropski nalog za prijetje, odvisno od nacionalnih posebnosti pravic, ki jih imajo pridržane osebe. To je v nasprotju s ciljem, ki ga ima evropski nalog za prijetje kot poenoteni pravni akt za predajo osebe zaradi kazenskega postopka. V tem smislu je v točki 1.3 „Obrazec evropskega naloga za prijetje“ v uvodu Priročnika o izdaji in izvršitvi evropskega naloga za prijetje (Obvestilo Evropske komisije z dne 28. septembra 2017, C[2017] 6389) določeno: „Uporabiti se sme zgolj ta obrazec in se ne sme spremenjati“.

- 23 Evropski nalog za prijetje je obvestilo odreditvenega pravosodnega organa izvršitvenemu pravosodnemu organu. Zato vsebuje podatke, ki so potrebni za ugotovitev, ali so izpolnjeni pogoji za predajo zahtevane osebe. Obvestilo o pravicah pridržane osebe iz člena 4 Direktive 2012/13 pa je obvestilo nacionalnega pravosodnega organa zahtevani osebi. To obvestilo in obveščanje na podlagi člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13 se ne nanašata na izvršitev evropskega naloga za prijetje. Zato v besedilu evropskega naloga za prijetje zanj ni prostora.

Tretje vprašanje

- 24 Predložitveno sodišče mora, če bi Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo pritrtilno, na drugo vprašanje pa nikalno, ugotoviti, ali ni drugih pravnih sredstev, s katerimi bi se zagotovilo, da bi lahko oseba IR takoj po pridržanju na podlagi evropskega naloga za prijetje v drugi državi članici neposredno in učinkovito izvrševala pravice iz Direktive 2012/13. To pomeni, da je treba osebo IR nemudoma po prijetju (ali v najkrajšem možnem roku po njem) obvestiti o njenih pravicah na podlagi člena 4, zlasti na podlagi člena 4(3), o razlogih za prijetje na podlagi člena 6(2) in o dostopu do listin na podlagi člena 7(1) Direktive 2012/13.
- 25 Sorazmerno učinkovita pravna rešitev bi bila, da bi predložitveno sodišče, takoj ko bi izvedelo za pridržanje osebe IR v drugi državi članici, osebi IR nemudoma poslalo obvestilo o pravicah ob prijetju ali pridržanju in kopijo nacionalnega naloga za prijetje ter dokaze, na katerih temelji, jo obvestilo o podatkih njenega zagovornika in ji po potrebi, na njeno zahtevo, poslalo kopijo drugih postopkovnih listin. Ta izročitev listin bi se lahko opravila z izdajo evropskega preiskovalnega naloga, na podlagi določbe člena 5 Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije.
- 26 Ta pravna rešitev je zaradi spodnjih okoliščin samo sorazmerno učinkovita.
- 27 Prvič, Okvirni sklep 2002/584 ne vsebuje obveznosti izvršitvene države članice, da obvesti odreditveno državo članico o prijetju zahtevane osebe. O tem jo lahko obvesti slučajno, ko jo obvešča o drugih okoliščinah, na primer, če podatki ne zadostujejo (člen 15(2)) ali v primeru podaljšanja postopka (člen 17(4)). Zato bi moral odreditveni pravosodni organ namerno dopustiti napako ali nepopolne podatke pri izdaji evropskega naloga za prijetje, da bi si lahko zagotovil, da ga bo izvršitveni pravosodni organ nemudoma po prijetju zahtevane osebe obvestil na podlagi določbe člena 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584. Namerna kršitev prava

(izdaja evropskega naloga za prijetje z napakami) ne sme biti pogoj za zagotovitev pravic zahtevane osebe. Polega tega je pošiljanje podatkov na podlagi člena 15(3) izjema in ne pravilo (sodba Sodišča z dne 23. januarja 2018, Piotrowski, C-367/16, točka 61).

- 28 Drugič, za korespondenco med izvršitvenim in odreditvenim pravosodnim organom je potreben čas – praviloma nekaj dni; v tem času bi bila prijeta oseba prikrajšana za pravice iz Direktive 2012/13. To bi bilo v nasprotju z obveznostjo spoštovanja pravic te osebe, navedeno v uvodni izjavi 12 in določeno v členu 1 Okvirnega sklepa 2002/584. Tako podaljšanje bi bilo v nasprotju z obveznostjo zagotovitve osebne varnosti prijete osebe na podlagi člena 6 Listine. Kršena bi bila zahteva, da je treba njeno morebitno pritožbo obravnavati v primerem roku, saj bi bila ta pritožba zaradi pozne obvestitve prijete osebe o njenih pravicah in poznegra posredovanja listin, ki so podlaga za njeno obrambo, že vložena z nepotrebnim zamikom. Tako podaljšanje bi bilo v nasprotju z načelom enakovrednosti, saj bi bila oseba, prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, bistveno manj ugodno obravnavana kot pa oseba, prijeta v okviru povsem nacionalnega položaja.

Četrto vprašanje

- 29 Če bi Sodišče na drugo ali tretje vprašanje odgovorilo pritrtilno, to ne bi privedlo do dovolj učinkovite zagotovitve, ker bi se odreditvenim pravosodnim organom s tem samo omogočilo, da dopolnijo besedilo evropskega naloga za prijetje oziroma obvestijo pridržano osebo o njenih pravicah po pridržanju. Obstajala bi samo možnost, ne pa obveznost.
- 30 Hkrati je potrebna zavezujoča obveznost glede tega.
- 31 Primerljiva obveznost je za izdajo evropskega preiskovalnega naloga izrecno določena v členu 14 Direktive 2014/41. Ker se v pravice oseb, ki so naslovniki evropskega preiskovalnega naloga, posega manj kot v pravice oseb, ki so prijete ali pridržane na podlagi evropskega naloga za prijetje, ni sprejemljivo, da pravo Unije zagotavlja pravna sredstva samo prvonavedenim osebam, zadnjenvadenim pa ne.
- 32 Če ni ene ali več pravnih rešitev, ki skupaj zagotavljajo ustrezno izvrševanje pravic osebe, pridržane na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki jih določa Direktiva 2012/13, se ob upoštevanju člena 6 Pogodbe o Evropski uniji, členov 6 in 47 Listine ter uvodne izjave 12 in člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 postavlja vprašanje, ali je tako oblikovani sistem Okvirnega sklepa 2002/584 v obsegu, v katerem ne zagotavlja pravic iz Direktive 2012/13, veljaven.
- 33 Konkretnje se vprašanje glasi, ali ima to, da se osebe, pridržane na podlagi evropskega naloga za prijetje, takoj pri prijetju v izvršitveni državi članici ne more na podlagi člena 4 obvestiti o njenih pravicah in ji zagotoviti potrebnih informacij

na podlagi člena 6(2) in člena 7(1) Direktive 2012/13, za posledico kršitev obveznosti spoštovanja temeljnih pravic.

34 Poleg tega je treba preizkusiti, ali je združljivo s pravico do svobode in varnosti na podlagi člena 6 in pravico do učinkovitega pravnega sredstva na podlagi člena 47, prvi odstavek, Listine, če pridržana oseba do odločitve, ali bo evropski nalog za prijetje izvršen ali bo izvršitev zavrnjena, dejansko nima možnosti izpodbijati pridržanja v odreditveni državi članici (izpodbijati tako nacionalnega kot tudi evropskega naloga za prijetje) ali ji je to zelo oteženo.

35 Nazadnje se postavlja vprašanje, ali je ta mehanizem Okvirnega sklepa 2002/584, ki ne zagotavlja dejanskega izvrševanja pravic pridržane osebe na podlagi Direktive 2012/13 in zato otežuje ali onemogoča obrambo pravic pridržane osebe pred pravosodnimi organi odreditvene države članice, združljiv s sodno prakso Sodišča Evropske unije o tej obrambi pravic. Tako je v točki 70 sodbe Sodišča z dne 27. maja 2019, OG in PI (C-508/18) oziroma točki 48 sodbe z istega dne PF (C-509/18) navedeno: „da so bila osebi, zoper katero je bil ta nacionalni nalog za prijetje izdan, zagotovljena vsa jamstva, potrebna za sprejetje take vrste odločitev, zlasti tista, ki izhajajo iz temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, navedenih v členu 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584“. Če gre za nalog za prijetje, ki je bil izdan v odsotnosti te osebe, je treba za bistveno jamstvo šteti možnost pravočasnega izpodbijanja zakonitosti pridržanja. Poleg tega je v točki 75 oziroma točki 53 teh sodb navedeno: „[...] [mora] obstajati možnost sodnega nadzora nad odločitvijo o izdaji takega naloga za prijetje [...], ki v celoti izpolnjuje zahteve učinkovitega sodnega varstva“. Čeprav gre pri točki 75 za posebne okoliščine, je zahteva, da mora obstajati možnost izpodbijanja izdanega naloga za prijetje, pri čemer mora imeti izpodbijanje značilnosti učinkovitega sodnega varstva, očitna. Z drugimi besedami: že med postopkom za izvršitev evropskega naloga za prijetje ima zahtevana oseba pravico do obrambe pred pravosodnimi organi odreditvene države članice tako, da izpodbjija zakonitost nacionalnega in evropskega naloga za prijetje. Da lahko prijeta oseba dejansko izvršuje te pravne možnosti, ki jih priznava Sodišče Evropske unije, se morajo tej osebi nujno priznati pravice iz Direktive 2012/13, in sicer takrat, kot je to navedeno v Direktivi – ob njenem prijetju.

Poseben predlog

36 Predložitveno sodišče, če bi uspelo s predlogom za razglasitev neveljavnosti Okvirnega sklepa 2002/584, prosi Sodišče za odločitev, ali ne bi bilo treba glede na neizogibne težave, do katerih bi prišlo v postopkih za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki potekajo (točka 56 sodbe Sodišča z dne 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16), določiti prehodnega roka za ohranitev njegovih pravnih učinkov.